

(Մասք. Թ. 20, Մար. Ե. 21-25, Ղուկ. Ը. 40-43):
 Կ'ենթադրուի թէ այս գէպքը տեղի ունեցած է հին
 Կափառնաուժի նաւահանգիստին մօտ (Dal. էջ 186):

8. Քորազին (Մասք. ԺԱ. 21, Ղուկ. Ժ. 13). —
 Կափառնաուժէն երեք քմ. հեռաւորութեամբ կը գըտ-
 նուին աւերակները Խիրպէի Քիրազհի որ հին Քորա-
 զինն է: Աւետարանը միայն կը յիշէ այս քաղաքը,
 յիշատակելու համար Տիրոջ անէժքը անոր գէժ, վասն
 զի ան Կափառնաուժի և Բեթսայիտայի նման անըզ-
 գայ մնացած է Յիսուսի քարոզութեանց և հրաշքնե-
 րուն: Անոր աւերակները տարածուած են մասամբ
 հովտին նեղ անցքին խորը, մասամբ նոյն հովտին
 ձախ կողմի Ժայռուտ ցցուածքին վրայ: Շէնքի սիւ-
 ները ցիրուցան են հողին վրայ. հոն կը տեսնուի նաև
 սինակոկին տեղը:

Տեղագրութեան (Onomasticon) յունարէն բնագրին մէջ
 Քորազինը ծանօթագրուած է իբր աւերեալ քաղաք
 մը Կափառնաուժէն 12 մղոն հեռու. հեռաւորութիւն
 մը որ մեզ կը տանի ի Քերաս: Գերգետացուց երկիրը՝

իլպպեան Կեսարացի էր, եւ անոր ասնր կը մնար մինչեւ Գ. դար.
 ասնր դրան առջեւ բարձր քարի մը վրայ սնկուած էր ծերադիւր կնոջ
 մը պղինձէ պատկեր որ աղաչուորի ձեռով բազուկներ կը արա-
 ծէր: Այս կնոջ պատկերին դիմացը կար նոյն նիւթէն շինուած առ-
 նապատկեր մը, վրան առած պարկեճ կրկնոց մը, որ իր ձեռները
 կնոջ կը կարկտէր: Առնապատկերին խարխոխին սակ անոր ոտին
 կողմէն կ'երեւար արտառայ կարգի տեսիլով արմատ մը՝ որ կ'էլլէ կը
 բարձրանայ մինչեւ կնոջ հանդերձին դրոշակը եւ «է դեղ ամենայն
 ցաւոց»:

Կ'րոտն քէ այս արձանը մեր Փրկչին պատկերին նմանութիւնը ու-
 նէր եւ մնացած էր մինչեւ մեր օրերը, եւ մենք տեսնեմք մեր աչներով
 նոյն քաղաքը գացած ժամանակնիս «Յիւդ. Պատմ. է. դպր. ԺԸ»: